

РЕШЕНИЕ

№ 7199

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10023** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от М. М. М. от [населено място], чрез пълномощника адв. Р. И. срещу Решение № 3511 от 20.07.2023г. по нахд № 6540/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 129-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 6853468, издаден от ОДМВР-С..

С жалбата се твърди неправилност на оспореното съдебно решение, поради нарушение на материалния и процесуален закон, които нарушения се обосновават с аргументи за незаконосъобразност на ЕФ. Твърди се, че в обжалвания ЕФ не е посочено конкретно по коя от изброените хипотези жалбоподателят е извършил повторно нарушението. Сочи се, че в конкретния случай не е налице квалифициращият признак „повторност“, тъй като предходният влязъл в сила ЕФ е следвало да бъде за извършено нарушение превишаване на максимално допустимата скорост на движение извън населено място. Иска се да бъде отменено изцяло обжалваното решение и вместо него съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания ЕФ. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

Жалбата се поддържа с молба, постъпила в съда на 03.11.2023г.

Ответникът по касация – Областна дирекция на МВР – С., представлявана от гл.

юрисконсулт Й. С.-Г., с писмени бележки, изпратени с писмо от 09.11.2023г., постъпили в АССГ на 13.11.2023г., оспорва касационната жалба. Моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и оспорва размера на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно по мотивите посочени в касационната жалба. Предлага и решението и ЕФ да бъдат отменени.

Предмет на касационно оспорване е решение № 3511 от 20.07.2023г., постановено по нахд № 6540/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 30.12.2022г. в 14,54 часа, преносима система за видеоконтрол – автоматизирано техническо средство заснела лек автомобил "Шевролет К.", с рег. [рег.номер на МПС], движещ се в обл. Софийска, общ. Б. - по Автомагистрала „Х.“ км.39+300 /посока С.-В./, с превишена скорост - 115 км/ч /след приспаднат толеранс от - 3%/, измерена от техническото средство, при действащо в участъка ограничение на максимално разрешената скорост за извън населено място от 80 км./ч., въведено с пътен знак В26, на осн. чл.21, ал.2 от ЗДвП. За нарушението е наложена глоба в размер на 600,00 лв. с ЕФ Серия К № 6853468 на осн. чл.189, ал.5, вр. чл.188, ал.1 от ЗДвП на М. М. М., на името на когото въпросното МПС е регистрирано. Електронният фиш е издаден за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, изразило се в управление на горепосоченото МПС с превишена наказуема скорост от 115 км./ч. /след приспаднат толеранс от 3% /или с превишение от 35 км./ч над допустимите за извън населено място в конкретния пътен участък - 80 км./ч., което ограничение е било въведено с пътен знак В26.

С оспореното решение СРС е потвърдил ЕФ. При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора - нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП в условията на повторност. В конкретния случай АНО е обосновал квалифициращия признак за повторност на деянието, съобразявайки дефиницията в § 1, т. 33 от ДР на ЗДвП, като е посочил приложимия състав по чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.4 от ЗДвП, съответстващ на установеното превишаване на скоростта в населено място.

Неоснователно е възражението за неяснота конкретно по коя от изброените хипотези М. е извършил повторно нарушението. Налице е връзка между приложения състав с конкретния основен състав на деянието, което позволява да се провери и законосъобразността на наложеното административно наказание, размерът на което е в зависимост от приложимата хипотеза по основния състав.

За да бъде извършено повторно едно нарушение е необходимо нарушението да е

извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Влезният в сила ЕФ се смята за влязло в сила наказателно постановление /чл.189, ал.11 от ЗДвП/. ЕФ серия К №5627368 на ОДМВР П. е заплатен от М. на 12.12.2022г. и е влязъл в сила. Процесното нарушение е извършено на 30.12.2022г., тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К №5627368 на ОДМВР П.. С процесния ЕФ е наложено наказание за същия вид нарушение, за което е бил санкциониран М. и с ЕФ серия К №5627368 - нарушение по чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП – превишаване на максимално допустимата скорост на движение. Мястото, на което е било извършено нарушението и видът на мпс-то, с което е извършено нарушението нямат значение когато се преценява от същия вид ли е нарушението. Предвид изложеното и възражението, според което наказанията по двата ЕФ са за различни нарушения е неоснователно.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. С оглед надлежно заявеното /преди приключване на съдебното следствие/ в писменото становище искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация, касаторът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН ,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3511/20.07.2023г., постановено по нахд № 6540/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав.

ОСЪЖДА М. М. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.2, ап.3, да заплати на Областна дирекция на МВР – С., сумата 80,00 лв. разноски по делото. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

